

OSNOVA

Předmluva	9
Úvod	11

PRVNÍ ČÁST

ZÁKLADY MEZINÁRODNÍHO PRÁVA LIDSKÝCH PRÁV

Kapitola 1 / Vztahy mezi mezinárodním právem a lidskými právy	20
Oddíl I – Obecné mezinárodní právo a lidská práva	20
Oddíl II – Mezinárodní právo lidských práv a obecné mezinárodní právo	32
Kapitola 2 / Základní rysy mezinárodního a evropského práva lidských práv	49
Oddíl I – Předmět práva	49
Oddíl II – Oprávněná osoba	58
Oddíl III – Adresáti povinností	64
Kapitola 3 / Formální základy mezinárodního a evropského práva lidských práv	78
Oddíl I – Mondializace listiny	78
Oddíl II – Právní různost postupů listiny	93

DRUHÁ ČÁST

PRÁVNÍ REŽIM LIDSKÝCH PRÁV

Kapitola 1 / Úprava práv	118
Oddíl I – Omezení přiznaných práv	121
Oddíl II – Derogace	127

Oddíl III – Práva, do nichž nelze zasahovat	131
Kapitola 2 / Práva jednotlivce	154
Oddíl I – Nedotknutelná práva	160
Oddíl II – Podmíněná práva	169
Oddíl III – „Nepřímá“ práva	217

TŘETÍ ČÁST

ZÁRUKY LIDSKÝCH PRÁV

Kapitola 1 / Kontrola lidských práv soudního typu: evropský model	248
Oddíl I – Předběžné posouzení stížnosti	253
Oddíl II – Soudní řešení	276
Oddíl III – Rozhodnutí politickým orgánem	300
Kapitola 2 / Kontrola lidských práv mimosoudního typu: univerzální systém	315
Oddíl I – Dohled nad stížnostmi	316
Oddíl II – Dohled nad zprávami	331
Věcný rejstřík	343
Zkratky	351
Obsah	355

247. Složení, 301 – 248. Hlasovací právo, 302	
B – Vyloučení jednotlivce z řízení	302
249. Nekontradiktornost, 302	
II. Pravomoci Výboru ministrů	303
250. Závazné rozhodnutí, 303	
A – Rozhodnutí ve věci	303
251. Deklaratornost, 303 – 252. Spravedlivé zadostiučinění, 303	
B – Výkon rozhodnutí	305
253. Publikace zprávy Komise, 305	
III. Činnost Výboru ministrů	306
A – Vyřízení případů	306
254. Porušení není zjištěno, 306 – 255. Nezpochybňované porušení, 306	
B – Nerozhodnutí	307
256. Odepření spravedlnosti, 307 – 257. Nedostatek požadované většiny, 307 – 258. Mlčení, 308 – 259. Neúčinný orgán, 309	
<i>K prohloubení</i>	<i>310</i>
260. K Evropské komisi a Evropskému soudu pro lidská práva, 310 – 261. K mezistátní stížnosti, 310 – 262. K opravnému prostředku jednotlivce, 311 – 263. Ke konkurenci mezinárodních opravných prostředků, 311 – 264. Ke spravedlivému zadostiučinění, 311 – 265. K účinkům rozsudků Soudu, 312 – 266. K aplikaci Evropské úmluvy francouzskými soudy, 312 – 267. K reformě kontrolního systému Evropské úmluvy o lidských právech, 313 – 268. K Výboru ministrů, 313	
Kapitola 2 / Kontrola lidských práv mimosoudního typu: univerzální systém	315
269. Různorodost metod kontroly, 315	
ODDÍL I – DOHLED NAD STÍŽNOSTMI	316
270. Výbor pro lidská práva, 316	
I. Oznámení jednotlivců	317
271. Fakultativní kompetence, 317	
A – Zahájení řízení před Výborem	317
272. Subjekty oprávněné k oznámení, 317 – 273. Pojem oběti, 318 – 274. Pouto jednotlivce k napadenému státu, 318	
B – Řízení před Výborem	319
275. Obecné rysy, 319 – 276. Důvěrnost, 320 – 277. Kontradiktornost, 320	
C – Přijatelnost oznámení	321
278. Kompetence Výboru, 321 – 279. Vyčerpání vnitrostátních opravných prostředků, 322 – 280. Námitka souběžného opravného prostředku, 323 – 281. Neslučitelná	

stížnost, 325 – 282. Rozhodnutí o přijatelnosti oznámení, 326	
D – Názor ve věci	326
283. – Význam názoru, 326 – 284. Výkon názoru, 327	
II. Oznámení států	328
A – Zahájení řízení před Výborem	329
285. Fakultativní kompetence, 329 – 286. Podpůrný mechanismus, 329	
B – Smír	329
287. Diplomatická povaha, 329 – 288. Dobré služby Výboru, 330 – 289. Komise <i>ad hoc</i> , 330	
ODDÍL II – DOHLED NAD ZPRÁVAMI	331
290. Zpráva, 331	
I. Administrativní kontrola	332
291. Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, 332 – 292. Předkládání zpráv, 332 – 293. Studium zpráv, 334 – 294. Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, 335	
II. Politická kontrola	335
295, 335 – 296. Všeobecná politická kontrola, 336 – 297. Tematické procedury, 337 – 298. Nový způsob kontroly?, 338	
<i>K prohloubení</i>	339
299. K různorodosti mezinárodních kontrolních mechanismů, 339 – 300. K systému OSN, 339 – 301. K Výboru pro lidská práva, 340	
Věcný rejstřík	343
Seznam zkratk	351
Obsah	355

OBSAH

Osnova	7
Předmluva	9
Úvod	11
1. Terminologie, 11 – 2. Název díla a definice, 12 – 3. Osnova díla, 13	
<i>K prohloubení</i>	14
4. K veřejným svobodám, 14 – 5. K mezinárodnímu právu lidských práv, 15 – 6. K definici mezinárodního práva lidských práv, 16 – 7. Evropská judikatura lidských práv, 16	

PRVNÍ ČÁST

ZÁKLADY MEZINÁRODNÍHO PRÁVA LIDSKÝCH PRÁV

Kapitola 1 / Vztahy mezi mezinárodním právem a lidskými právy	20
8. Právo podřízenosti a právo spolupráce, 20	
ODDÍL I – OBECNÉ MEZINÁRODNÍ PRÁVO A LIDSKÁ PRÁVA	20
I. Mezinárodní právo je právem politickým	20
9. Teorie dvou sfér, 20 – 10. Politické rysy mezinárodního práva, 21	
II. Důsledky, pokud jde o ochranu lidských práv	22
A – Zásada výlučné kompetence státu	22
11. Význam principu, 22 – 12. Pouto jednotlivce ke státu, 23 – 13. Kapitulační režim, 23 – 14. Diplomatická ochrana, 24 – 15. Praxe „humanitárních“ intervencí, 25	
B – Zvláštní režimy smluvní ochrany	26
16. Ochrana obětí ozbrojených konfliktů, 26 – 17. Ochrana menšin, 29 – 18. Ochrana pracovníků, 31	
ODDÍL II – MEZINÁRODNÍ PRÁVO LIDSKÝCH PRÁV A OBECNÉ MEZINÁRODNÍ PRÁVO	32
I. Mezinárodní právo lidských práv je ideologickým právem	32
A – Právo vytvořené podle zájmu člověka	32
19. Požadavek rovnosti všech lidí, 32	
B – Jednota a nadčasovost práva	34
20. Trvalost lidských práv, 34 – 21. Důsledky, pokud jde o obsah vyhlášených práv, 34 – 22. Univerzalita lidských práv, 36	
II. Důsledky pro obecné mezinárodní právo	38
A – Vzájemné prolínání vnitrostátního a mezinárodního práva	38

23. V původu mezinárodního práva lidských práv, 38 – 24. Ustanovení Charty OSN vztahující se k lidským právům, 39 – 25. V obsahu mezinárodního práva lidských práv, 39 – 26. Politizace mezinárodního práva lidských práv, 40 – 27. Proměna mezinárodního práva, 41

B – „Pozitivita“ mezinárodního práva lidských práv 41

28. Hlavní rozpor, 41 – 29. Lidská práva a politická moc, 42 – 30. Lidská práva a právo, 43

K prohloubení 44

31. K rozdílu mezi vnitrostátním a mezinárodním právem, 44 – 32. K principu výlučné kompetence států, 44 – 33. Ke zvláštním režimům smluvní ochrany, 45 – 34. K ideologickým a historickým základům mezinárodního práva lidských práv, 46 – 35. K ideologické povaze mezinárodního práva lidských práv, 47 – 36. K Všeobecné deklaraci lidských práv a k univerzálně lidských práv, 47 – 37. K vzájemnému prolínání vnitrostátního a mezinárodního práva, 47 – 38. K „pozitivně“ mezinárodního práva lidských práv, 47

Kapitola 2 / Základní rysy mezinárodního a evropského práva lidských práv 49

ODDÍL I – PŘEDMĚT PRÁVA 49

I. Objektivní povaha lidských práv 49

39. Analýza pojmu, 49 – 40. Nereprocity, 49 – 41. Aplikace na Evropskou a Americkou úmluvu o lidských právech, 50

II. Povaha normy „ius cogens“? 52

42. Pojem „ius cogens“, 52 – 43. Obsah imperativních norem, 53 – 44. K neuzpůsobenosti koncepce *ius cogens* pro oblast lidských práv, 57

ODDÍL II – OPRAVNĚNÁ OSOBA 58

I. Je člověk subjektem mezinárodního práva? 58

45. Expozice problému, 58 – 46. Způsobilost jednotlivce k mezinárodně právním úkonům, 59

II. Právo jednotlivce na podání u mezinárodní instance 60

47. Různé modality, 60 – 48. Oznámení, 61 – 49. Prosté petice, 62 – 50. Prostředky k vedení sporného řízení, 63

ODDÍL III – ADRESÁTI POVINNOSTÍ 64

I. Ústup zásady výlučné kompetence států 64

51. Specifičnost povinností, 64 – 52. Způsoby výkonu práva podání státu, 65

II. Překážka zásady nevměšování do vnitřních záležitostí státu 66

53. Formulace zásady, 66 – 54. Vědecké spory, 67 – 55. Mezinárodní praxe, 68 – 56. Od „humanitární intervence“ k právu na humanitární pomoc, 70

K prohloubení 72

57. K objektivní povaze lidských práv, 72 – 58. K pojmu „ius cogens“, 73 – 59. K pojmu mezinárodního zločinu, 73 – 60. K jednotlivci coby subjektu mezinárodního práva, 74 – 61. K „petícím“, 74 – 62. – K prostředkům vedení sporného řízení, 75 – 63. Stížnosti v rámci Mezinárodní organizace práce, 75 – 64. K zásadě nevměšování a lidským právům, 76 – 64 *bis*. K právu humanitární pomoci, 77

Kapitola 3 / Formální základy mezinárodního a evropského práva lidských práv	78
65. 78	
ODDÍL I – MONDIALIZACE LISTINY	78
66. Geografická působnost, 78	
I. Univerzální instrumenty	78
A – S obecnou působností	79
67. „Mezinárodní charta lidských práv“, 79 – 68. Posun, 79	
B – Se specifickou působností	80
69. Ochrana podle kategorií, 80	
II. Regionální instrumenty	81
70. Společné rysy, 81	
A – V evropském měřítku	81
71. Rada Evropy a Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ze 4. listopadu 1950, 81 – 71 <i>bis</i> . Smlouva o Evropské unii ze 7. února 1992, 83 – 72. „Lidská dimenze“ Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, 84	
B – V americkém měřítku	85
73. Charta Organizace amerických států, 86 – 74. Americká úmluva o lidských právech z 22. listopadu 1969, 86	
C – V africkém měřítku	87
75. Charta Africké jednoty z Addis Abeby, 88 – 76. Africká charta práv člověka a národů z 28. června 1981, 88 – 77. Charta práv a povinností člověka, 89 – 78. Mechanismus ochrany, 90	
D – V rámci islámu	91
79. Všeobecná islámská deklarace lidských práv, 91 – 80. Jejím neslučitelnost s mezinárodními instrumenty listiny, 92	
ODDÍL II – PRÁVNÍ RŮZNOST POSTUPŮ LISTINY	93
I. Právní povaha instrumentu listiny	93
81. Deklaratorní texty, 94 – 82. Povaha a účinky Všeobecné deklarace lidských práv, 94 – 83. Smluvní texty, 97 – 84. Aplikace v prostoru a času, 97	
II. Uzpůsobení závazků států	99
85. Výhrady a prohlášení o výkladu, 99 – 86. Doložky o výhradách v mezinárodních úmlouvách o lidských právech, 100 – 87. Účinky a hodnocení výhrad, 102 – 88. Praxe výhrad, 103 – 89. Příklad Francie, 104 – 90. Mezinárodně právní rámec ochrany lidských práv, 105	
K prohloubení	108
91. K Paktům OSN, 108 – 91 <i>bis</i> . Úmluva o právech dítěte, 108 – 92. K regionálním organizacím a instrumentům na ochranu lidských práv, 108 – 93. K Evropské úmluvě o lidských právech, 109 – 94. Evropské společenství a Evropská úmluva o lidských právech, 109 – 95. Ke KBSE, 110 – 96. K OAS a Americké úmluvě, 111 – 97. K OAJ a Africké chartě, 111 – 98. K islámu a lidským právním, 112 – 99. K právní povaze instrumentu	

listiny, 112 – 100. K právní povaze Všeobecné deklarace lidských práv, 113 – 101. K Francii a úmluvám o lidských právech, 113 – 102. K výhradám, 114 – 103. Doložky o výhradách, 114

DRUHÁ ČÁST PRÁVNÍ REŽIM LIDSKÝCH PRÁV

104, 117

Kapitola 1 / Úprava práv	118
105. Přímá použitelnost pravidla, 118	
ODDÍL I – OMEZENÍ PŘIZNANÝCH PRÁV	121
I. Ochrana veřejného pořádku	121
106. Doložka veřejného pořádku, 121 – 107. Zásah musí být stanoven zákonem, 121 – 108. Zásah musí směřovat k legitimnímu cíli, 123 – 109. Zásah musí být nezbytný v demokratické společnosti, 124	
II. Zneužívání přiznaných práv a svobod a předcházení jim	126
110. Ztráta zaručeného práva, 126	
ODDÍL II – DEROGACE	127
111. Teorie výjimečných okolností, 127	
I. Existence veřejného nebezpečí, které ohrožuje život národa	128
112. Účel derogačního opatření, 128 – 113. Pohnutka derogačního opatření, 129	
II. Nezbytnost derogačních opatření	129
114. Princip přiměřenosti, 129	
III. Předmět derogačních opatření	130
115. Dvojí meze, 130	
ODDÍL III – PRÁVA, DO NICHŽ NELZE ZASAHOVAT	131
116. Terminologie, 131	
I. Tvrdé jádro lidských práv	132
117. Srovnávací tabulka, 132 – 118. Obsah, 134	
II. Hierarchie lidských práv	134
119. Nedělitelnost lidských práv, 134	
A – Kategorie práv jednotlivce	135
120. Nedotknutelná práva a jiná práva jednotlivce, 135 – 121. Zavádějící třídění lidských práv do tří generací, 136	
B – Pseudopráva solidarity	137
122. Kolektivní práva a práva společenství, 137 – 122 <i>bis</i> . Práva menšin, 138 – 123. Kolektivizace lidských práv, 141 – 124. Právo národů: lidské právo nebo právo státu?, 142	

– 125. Nemožnost „práva solidarity“ identifikovat, 145 – 126. Deformace lidských práv, 148	
<i>K prohloubení</i>	148
127. K přímé použitelnosti, 148 – 128. K omezením, 149 – 129. K odstoupení, 150 – 130. Evropská judikatura v otázce derogací, 150 – 131. K hierarchii práv, 151 – 132. „K právům solidarity“, 152 – 132 <i>bis</i> . K právům menšin, 153	
Kapitola 2 / Práva jednotlivce	154
133. Potenciální, virtuální práva, 154 – 134. Zaručená práva a pozitivní povinnosti, 156	
ODDÍL I – NEDOTKNUTELNÁ PRÁVA	160
I. Právo na život	160
135. Jeho definice, 160 – 136. Podmínky jeho výkonu, 161	
II. Zákaz mučení a krutých, nelidských a ponižujících trestů nebo zacházení .	162
137. Definice pojmů, 162 – 138. Kontrola dodržování zákazu, 165	
III. Zákaz otroctví, nevolnictví a nucené i povinné práce	167
139. Působnost, 167 – 140. Specifičnost Africké charty práv člověka a národů, 168	
IV. Princip zákonnosti deliktů a trestů	168
141. Právo na zákaz zpětné účinnosti trestního zákona, 168	
ODDÍL II – PODMÍNĚNÁ PRÁVA	169
142, 169	
I. Svobody fyzické osoby	170
A – Právo na svobodu a na bezpečnost .	170
143, 170 – 144. Oprávněná zbavení svobody, 170 – 145. Záruky přiznané osobám zbaveným svobody, 171	
B – Právo na svobodu pohybu	172
145 <i>bis</i> , 172	
II. Právo na spravedlivé řízení	173
A – Působnost práva	173
146. „Občanskoprávní“ záležitost a záležitost „trestní“, 173	
B – Pravidla spravedlivého řízení	176
147. Obecné záruky, 176 – 148. Záruky přiznané obžalovanému, 179	
III. Právo na respektování soukromého a rodinného života	183
A – Interpretační zásady	183
149. Od ingerence k pozitivnímu závazku, 183	
B – Ochrana soukromého života	186

150. Pojem soukromého života, 186 – 150 <i>bis</i> . Obsah práva na respektování soukromého života, 187	
C – Ochrana rodinného života	189
151. Právo na manželství, 189 – 151 <i>bis</i> . Právo na respektování rodinného života, 191	
IV. Svobody myšlení	193
A – Svoboda myšlení, svědomí a náboženství	193
152. Právo mít přesvědčení, 194 – 153. Právo projevat své přesvědčení, 195 – 154. Námitka z důvodu svědomí, 196	
B – Právo na vzdělání a právo rodičů na to, aby bylo respektováno jejich přesvědčení v oblasti výchovy	197
155. Zvláštnost Evropské úmluvy, 197 – 156. Právo na vzdělání, 197 – 157. Princip výchovného pluralismu, 198	
C – Svoboda projevu	199
158. Specifičnost práva, 199 – 159. Obsah práva na svobodu projevu, 200 – 160. Působnost svobody informací, 201 – 161. Doložka upravující povolení, 203 – 162. Povolená omezení svobody projevu, 204	
V. Svobody sociálního a politického jednání	206
A – Právo na svobodu shromažďovací a sdružovací	206
163. Formulace práva, 206 – 164. Rozsah odborové svobody, 208	
B – Právo na svobodné volby	210
165. Obsah práva, 210 – 166. „Institucionální“ právo na konání svobodných voleb, 211 – 167. Práva občana, 212	
VI. Vlastnické právo	213
168. Nejisté postavení vlastnického práva, 213 – 169. Práva chráněná Evropskou úmluvou, 213 – 170. Omezení vlastnického práva, 214 – 171. Kontrola přiměřenosti, 216	
ODDÍL III – „NEPŘÍMÁ“ PRÁVA	217
I. Doplňková práva	218
172. Pojem, 218	
A – Právo na účinný prostředek nápravy	218
173. Význam, 218 – 174. Autonomní účinky, 219	
B – Právo nebýt diskriminován	220
175. Princip nediskriminace, 220 – 176. Důvody diskriminace, 220 – 177. Definice diskriminace v judikatuře, 221 – 178. Význam zákazu diskriminace, 223	
II. Odvozená práva	225
179. Nepřímá ochrana, 225	
A – Odvozená práva cizinců	226
180. Částečné normativní vakuum, 226 – 181. Právo na procesní záruky v otázkách vyhoštění a vydání, 228 – 182. Právo nebýt podroben nelidskému zacházení, 229 –	

183. Právo na respektování soukromého a rodinného života, 231

B – Odvozená práva osob zbavených svobody 233

184. Minimální pravidla, 233 – 185. Právo na podmínky spojené se zbavením svobody, které jsou v souladu s lidskou důstojností, 234

K prohloubení 235

186. K pozitivním závazkům a hospodářským a sociálním právům, 236 – 187. K nedotknutelným právům, 237 – 188. K právu na svobodu a bezpečnost a k právu na spravedlivé řízení, 238 – 188 *bis*. K právu na spravedlivé řízení, 238 – 189. K právu na soukromý a rodinný život, 240 – 190. Ke svobodám myšlení, 241 – 191. Jiné svobody jednotlivce, 242 – 192. Ke svobodám sociální a politické akce, 242 – 193. K vlastnickému právu, 243 – 194. K doplňkovým právům, 243 – 195. K odvozeným právům, 244

TŘETÍ ČÁST

ZÁRUKY LIDSKÝCH PRÁV

Kapitola 1 / Kontrola lidských práv soudního typu: evropský model 248

196. Jedinečnost kontroly soudního typu, 248 – 197. Uspořádání mechanismu kontroly Evropské úmluvy, 248 – 197 *bis*. Reforma kontrolního ústrojí podle Protokolu 11, 249

ODDÍL I – PŘEDBĚŽNÉ POSOUZENÍ STÍŽNOSTI 253

198. Evropská komise pro lidská práva, 253

I. Podání stížnosti ke Komisi 254

199. Příslušnost *ratione personae*, 254

A – Mezistátní stížnost 254

200. „Objektivní“ stížnost, 254 – 201. Uplatňování, 255

B – Stížnost jednotlivce 256

202. – Použití stížnosti jednotlivce, 256 – 203. Fakultativní doložka, 256 – 204. Oprávněné subjekty práva individuální stížnosti, 257 – 205. Pojem oběti, 258

II. Přijatelnost stížnosti 260

206. Komise, komora stížností, 260 – 207. Příslušnost *ratione loci a ratione materiae*, 261

A – Podmínka lhůty 262

208. Kompetence *ratione temporis*, 262 – 209. Počátek běhu lhůty šesti měsíců, 263

B – Předchozí vyčerpání vnitrostátních opravných prostředků 263

210. Základ pravidla, 263 – 211. Podpůrná povaha garančního mechanismu, 264 – 212. Podmínky uplatňování pravidla, 265

C – Specifické podmínky kladené na individuální stížnosti. 268

213. Koexistence Paktu o občanských a politických právech a Evropské úmluvy, 268 – 214. Omezení týkající se postupného využití opravných prostředků, 269 – 215. Stížnost zneužívající právo či nepodložená, 269 – 216. Rozhodnutí o přijatelnosti stížnosti, 271

III. Posuzování merita přijatelné stížnosti 272

A – Smír	272
217. Zjištění skutkového stavu, 272 – 218. Povaha smírného urovnání, 273 – 219. Obsah smírných urovnání, 273	
B – Názor Komise	275
220. Zpráva Komise, 275 – 221. Doba řízení před Komisí, 275	
ODDÍL II – SOUDNÍ ŘEŠENÍ	276
222. Evropský soud pro lidská práva, 276 – 223. Posudková kompetence Soudu, 277	
I. Zahájení řízení u Soudu	278
224. Alternativa v článku 32, 278	
A – Fakultativní kompetence Soudu	279
225. Fakultativní klauzule obligatorní jurisdikce podle článku 46, § 1, 279	
B – Subjekty oprávněné vyvolat řízení	280
226. Smluvní stát, 280 – 227. Komise, 280 – 228. Rozšíření práva vyvolat řízení na stěžujícího si jednotlivce, 281	
II. Řízení před Soudem	282
A – Obecné rysy	282
229. Příprava rozsudku, 282 – 230. Průběh řízení, 283	
B – Postavení jednotlivce	284
231. Kontradiktorní řízení, 284 – 232. Nepřímé zapojení jednotlivce do řízení, 284 – 233. Účast jednotlivce v řízení, 285	
III. Ukončení řízení	285
A – Pravomocí Soudu	286
234. Plná jurisdikce Soudu, 286 – 235. Soudcem ve věci své příslušnosti, 286 – 236. Konstatování porušení, 287 – 237. Náhrada škody, 288 – 238. Zvláštní pravomocí Soudu: Smírné urovnání, 290	
B – Účinky rozsudků Soudu	291
– Právní účinky	292
239. Definitivnost, 292 – 240. Závaznost a nevykonatelnost, 292 – 241. Dohled nad výkonem rozsudku, 294	
– Autorita rozsudků	295
242. Jednotný výklad Úmluvy, 295 – 243. Kroky ke slučitelnosti vnitrostátního práva s evropským právem lidských práv vytvořeným Soudem, 297 – 244. Příklad Francie, 298	
ODDÍL III – ROZHODNUTÍ POLITICKÝM ORGÁNEM	300
245. Podpůrná příslušnost Výboru ministrů, 300 – 246. Institucionální nepravdivost, 300	
I. Řízení před Výborem ministrů	301
A – Orgán	301